

Sarah Kane **Faidra (Z lásky)**

Děkuji Vincentu O'Conellovi
Mel Kenyon a New Dramatists (New York),
bez jejichž podpory bych tuto hru nenapsala

Věnováno. Simonovi, Jo a Elaně
Z lásky

Poprvé provedeno v Gate Theatre, London 15. května 1996 v tomto obsazení:

Hippolytus	Cas Harkins
Phaedra	Philipa Williams
Strophe	Catherine Cusack
Lékař/Kněz/Theseus	-- Andrew Maud
První muž	Giles Ward
Druhý muž	Paolo de Paola
První žena	Catherine Neal
Druhá žena	Diana Penny
Policista	Andres Scott

v režii Sarah Kane
a ve scéně Viana Curtise

Osoby:

Hippolytus
Faidra
Strophe
Lékař
Kněz
Theseus

Dav a postavy v davu:

První muž
První žena
Dítě
Druhý muž
Druhá žena
První policista
Druhý policista

První scéna.

Královský palác.

Hippolytus *sedí v potemnělé místnosti, sleduje televizi zabořen v ušáku, kolem luxusní elektronické hračky, prázdné obaly od chipsů a sladkostí, všude poházené špinavé ponožky a spodní prádlo. Pojídá hamburger, oči přitahovány blikavými světly holywoodského filmu. Nasaje vzduch jako by věřil. Cítí bližící se kýchnutí. Poškrábe se tedy na nose, aby mu zabránil. Nezabrání. Rozhlíží se po místnosti, sebere jednu ponožku. Pozorně ji zkontroluje, vysmrká se do ní a zahodí. Dojídá hamburger. Film je najednou plný násilí. Hippolytus je nezúčastněně sleduje. Zvedne jinou ponožku, pozorně ji kontroluje, nezdá se mu. Sebere jinou, zkontroluje, takhle se mu pozdává. Nasadí si ji na penis, masturbuje, ejakuluje. Bez jediného záblesku uspokojení. Ponožku z údu stáhne a zahodí. Sáhne po dalším hamburgeru.*

Druhá scéna

Doktor Deprese.

Phaedra Já vím.

Doktor Měl by změnit životosprávu. Pořád jen hamburgery a burákové máslo.

Phaedra Nepovídejte.

Doktor A nechat si vyprat. Smrdí.

Phaedra Ano, já vím, už jsem vám to říkala.

Doktor Co celé dny dělá?

Phaedra Hodně spí.

Doktor A když se vzbudí?

Phaedra Kouká na video anebo souloží.

Doktor Chodí si zašukat?

Phaedra Ne. Zvedne telefon, lidi sem dojdou, podržej mu a zas vypadnou.

Doktor Ženy?

Phaedra Není teplej.

Doktor Měl by si tu uklidit. A taky trochu cvičit.

Phaedra To mi mohla říct i moje máma. Od vás jsem očekávala pomoc.

Doktor Musí si pomoci sám.

Phaedra Za co vás platíme?

Doktor Klinicky je naprosto v pořádku. Když ale profláká celý den v pelechu, není divu, že je pak takhle na dně. - Nějaký koníček.

Phaedra On má své zájmy!

Doktor Spíte spolu?

Phaedra Pardon?

Doktor Jestli jste se s ním vyspala?

Phaedra Jsme královská rodina. A já jeho nevlastní matka.

Doktor Neberte to jako neurvalost, ale co je to za lidi, které šuká? Platí jim za to?

Phaedra Nevím. Opravdu nevím.

Doktor Podle mě určitě. Musí.

Phaedra Je dost populární.

Doktor Jak to dělá?

Phaedra Je zábavný.

Doktor Jste do něj zamilovaná?

Phaedra Jsem provdaná za jeho otce.

Doktor Má přátele?

Phaedra Hippolytos je princ.

Doktor Má přátele?

Phaedra Proč se nezeptáte jeho?

Doktor Už jsem se ptal. Teď se ptám vás.

Phaedra Ovšem.

Doktor Koho?

Phaedra Skutečně jste s ním o tom mluvil?

Doktor Moc toho nenamluví.

Phaedra Já jsem jeho přítel. Se mnou mluví.

Doktor O čem?

Phaedra Naprosto o všem.

Doktor */zadívá se na ni/*

Phaedra Jsme si velice, velice blízcí.

Doktor Všiml jsem si. Co mu tedy podle vás chybí?

Phaedra Můj syn je nemocný. Věřila jsem, že si poradíte. Že po šesti letech studia a třiceti letech praxe dvorního lékaře přijdete s něčím lepším, než že by měl zhubnout.

Doktor Kdo dohlíží na vládu, když tu váš manžel není?

Phaedra Já a moje dcera.

Doktor Kdy se má vrátit?

Phaedra Nemám ponětí.

Doktor Stále ho milujete?

Phaedra Ovšem. Od svatby jsme se neviděli.

Doktor Musíte být strašně sama.

Phaedra Mám přece děti.

Doktor Možná mu chybí jeho otec.

Phaedra Pochybují.

Doktor Jeho matka?

Phaedra */zadívá se na něj/*

Doktor Vůbec tím nenarážím na to, jak kvalitní náhražku mu dokážete poskytnout, ale přeci jenom, krev je krev. Samozřejmě čistě teoretizují.

Phaedra Značně!

Doktor Ostatně, na frustraci z pocitu, že je sirotek, je už dost dospělý.

Phaedra Chtěla jsem po vás diagnózu a doporučenou terapii. Ne hypotézy.

Doktor Třeba ho deprimují ty jeho narozeniny.

Phaedra Ne. Takhle je na tom už celé měsíce.

Doktor Klinicky je naprosto v pořádku.

Phaedra Klinicky?

Doktor Je neuvěřitelně nešťastný. A tudíž - je mi líto - neléčitelný.

Phaedra Doktore, co mám dělat?!

Doktor Srát na něj.

Třetí scéna

Strophe *něčím zaměstnána.*
Phaedra *vchází.*

Strophe Mami.

Phaedra Vypadni do prdele nešahej na mě vůbec na mě nemluv zůstaň tu se mnou.

Strophe Starosti?

Phaedra Ne. Proč?

Strophe Neřekla bych.

Phaedra Cítila ses někdy, jako by ti mělo puknout srdce?

Strophe Ne.

Phaedra Chtěla sis nožem otevřít hrud' a vyrvat ho ven?

Strophe To by tě zabilo.

Phaedra Tohle mě zabíjí.

Strophe To si jen namlouváš.

Phaedra Kopím a ze strany, tam, kde to pálí.

Strophe Hippolytus.

Phaedra */zakvílí/*

Strophe Ty ses do něj zabouchla.

Phaedra */se hystericky rozesměje/* Co to plácáš?

Strophe Jsi tím posedlá.

Phaedra Nesmysl.

Strophe */podívá se na ni/*

Phaedra Je to na mně tak vidět?

Strophe Jsem tvoje dcera.

Phaedra Tobě se nelíbí?

Strophe Ani ne.

Phaedra Změna?

Strophe Vím, co je zač.

Phaedra Nemáš ho ráda?

Strophe Moc ne.

Phaedra Ty ho nemáš ráda?

Strophe Ne.

Phaedra Hippolyta přece miluje každý!

Strophe Oni s ním nežijou pod jednou stěchou.

Phaedra Dům je dost velký.

Strophe Hippolytos je taky dost velký.

Phaedra Dřív jste se stýkali.

Strophe Mám ho až po krk.

Phaedra Hippolyta?

Strophe Nudí mě.

Phaedra Nudí?

Strophe K smrti.

Phaedra Jak to? Všichni ho mají rádi.

Strophe Já vím.

Phaedra Vidím ten jeho pokoj.

Strophe Trčí tam, ani se nehne.

Phaedra Cítím ho i přes ty zdi. Vnímám jeho tep. Na míle daleko.

Strophe Proč si někoho nenajdeš? Přešlo by tě to.

Phaedra Mezi námi jde o něco jiného! Kurva! Je to bolest. Spaluje to. Chce nás to. Chce to ven.

Strophe Hovno.

Phaedra Vtahuje nás to

Strophe Je o dvacet let mladší.

Phaedra Proniknout do něj zmocnit se ho zničit ho.

Strophe To není normální.

Phaedra Není můj syn.

Strophe Jsi žena jeho otce.

Phaedra Který se nikdy nevrátí! Má toho tolik, že je mi k ničemu.

Strophe Mami, kdyby to prasklo.

Phaedra Něco tak velkého nikdo nepošpiní.

Strophe K těm, které šuká, nebývá moc milý. Jednou jsem ho u toho viděla.

Phaedra Tím mi chceš pomoc?

Strophe Zmuchlá a zahodí. Jako odpadky.

Phaedra Nemůžu to vypnout. Zmačkat a zahodit. Nemůžu. Vždyť já s tím ráno vstávám, celá jen hořím. Je mi, jako bych se měla rozletět na tisíc kousků. Tak strašně ho chci... Povídáme si. Chápeš to? Se mnou mluví. Zná mě, my... známe se navzájem. Do detailu. Říká mi věci, které... jsme si prostě blízcí... I o sexu... jak ho to deprimuje, a já moc dobře vím...

Strophe Toho nevyléčíš.

Phaedra Kdybys ty měla někoho, kdo by tě miloval, skutečně miloval...

Strophe Je to had.

Phaedra Miloval tak, až by tě to spalovalo...

Strophe Jeho přece milujou. Kdekdo. A proto jima pohrdá. Nemysli, že budeš výjimka.

Phaedra Pocítila bys takovou rozkoš.

Strophe Mami, to jsem já, Strophe, tvoje dcera, podívej se na mě. Moc tě prosím, zapomeň na něj. Už kvůli mně.

Phaedra Kvůli tobě?

Strophe Už o něm nikdy nemluv, ano? Vždyť už neděláš nic jiného. Jediné, co tě zajímá, je on. A přitom nevíš, co je zač.

Phaedra Tak často o něm zas nemluvím.

Strofe Jasně, jsi věčně u něj. Jsi s ním, i když s ním nejsi. A jenom občas, když si náhodou vzpomeneš, žeš porodila dceru, promluvíš i se mnou. O něm.

Phaedra Mám o něj starost.

Strophe To už jsi říkala. Najdi si doktora.

Phaedra On...

Strophe Ne pro něj. Pro sebe.

Phaedra Jsem naprosto pořádku!
Jen nevím, co dělat.

Strophe Drž si ho od těla. Běž, připoj se k Theseovi, naraž si někoho! Třeba to pomůže.

Phaedra To nejde.

Strophe Můžeš mít, koho chceš.

Phaedra Chci jeho!

Strophe Kromě Hippolyta.

Phaedra Koho chci, kromě toho, koho bych chtěla.

Strophe Spala´s vůbec s někým od svatební noci?

Phaedra To sem neplet'.

Strophe Mami, tahle rodina...

Phaedra Já vím.

Strophe Kdyby se na to přišlo.

Phaedra Já vím.

Strophe Přesně po tomhle pasou. Zlynčovali by nás.

Phaedra Ano, jistě, nesmím, máš naprostou pravdu.

Strophe A Theseus? Proč sis ho brala?

Phaedra Už ani nevím.

Strophe Tak mysli na mého otce.

Phaedra Já vím.

Strophe Co by tomu řekl.

Phaedra Asi by...

Strophe Přesně tak. Nesmíš. Ani na to jen myslet!

Phaedra Ano.

Strophe Hippolytos je tvoje sexuální tabu.

Phaedra Jistě.

Strophe Nikdo se to nikdy nesmí dovědět.

Phaedra Samozřejmě.

Strophe Nikdo.

Phaedra Nikdo.

Strophe Ani Hippolytos.

Phaedra Ne.
Strophe Takže?
Phaedra Srát na něj.

Čtvrtá scéna

Hippolytus *sleduje ztlumenou televizi,
hraje si s dálkově řízeným autíčkem,
které střečkuje po místnosti.
Střídavě se věnuje televizi a autíčku, obojí ho evidentně nebaví
Cpe se značkovými sladkostmi z velkého pytlíku na klíně.*

Phaedra *vstoupí. Se spoustou zabalených dárků.
Zarazí se, chvíli ho pozoruje.
On ji moc nevnímá.*

Phaedra *popojde do pokoje,
shodí dárky a začne uklízet – sbírá ponožky
a slipy, rozhlíží se, kam je dát.
Nic vhodného nenajde a tak je pustí zpátky na podlahu
v úhledném komínku.
Začne sbírat prázdné obaly od čipsů a sladkostí
a hází je do koše.*

Hippolytus *celou tu dobu sleduje televizi.*

Phaedra *rozsvítí hlavní světlo.*

Hippolytus Kdy tě někdo naposled mrdal?

Phaedra Tyhle otázky se nevlastní matce většinou nekladou.

Hippolytus Theseus určitě ne. A to si piš, že on svým koulím ulevuje.

Phaedra Říkej laskavě otec, když o něm mluvíš, ano?

Hippolytus Na královské ocas se každé jen třese, vím o čem mluvím.

Phaedra Zajímavý program?

Hippolytus Na královské pohlaví, jestli je ti to tak milejší.

Phaedra /mlčí/

Hippolytus Zprávy. Další znásilnění. Mrtvé děti. Všude samá válka. Nezaměstnanost. Ale všechny zajímá jen oslava narozenin tady v paláci.

Phaedra Proč neslavíš s nimi?

Hippolytus Jsou mi ukradený.

Ticho.

Hippolytus *si hraje s autíčkem.*

Hippolytus To je pro mě? Jo, vlastně, pro koho jinýho.

Phaedra Lidi to nosí k bráně. Rádi by ti to předali osobně, vyfotili si tě.

Hippolytus Chudáci.

Phaedra Není to od nich milé?

Hippolytus Jen drzé. */otvírá dárek/*. Kurva, co mám s tou kokotinou dělat? A tohle je co? */třese balíčkem/* Poštovní bomba? Dej to do prdele, Charitě třeba. Co já s tím?

Phaedra Je to důkaz jejich lásky.

Hippolytus Loni toho bylo víc.

Phaedra Hezké narozeniny?

Hippolytus Až na toho debila, co mi poškrábal auto.

Phaedra Vždyť s ním nejezdíš.

Hippolytus Nemůžu, je pokšrábaný, důkaz jejich nenávisti.

Ticho.

Hippolytus *si hraje s autíčkem.*

Phaedra To máš od koho?

Hippolytus Od sebe. Jediná jistota, že dostanu, co fakt chci. I jsem si to zabalil a tak.

Ticho, až na hluk televize a autíčka.

Phaedra Co je s tebou?

Hippolytus Coby? Dáš si?

Phaedra A ty naposled kdy?
No, víš co -

Hippolytus Kdy jsem si zašukal?

Phaedra Ano.

Hippolytus Nevim, když jsem byl naposled venku. To mohlo bejt...

Phaedra Asi tak měsíc.

Hippolytus Fakt? Blbost! Tak byl někdo tady u mě. Tlust'och. Srandovně smrděl.
A na zahradě jsem taky jednoho vojel.

Phaedra Jednoho?

Hippolytus Asi jo, vypadalo to jako chlap, ale dneska víš hovno.

/ticho/

Nenávidíš mě?

Phaedra Jistě, že ne!

Ticho.

Hippolytus A co dárek?

Phaedra Později.

Hippolytus Jako až za rok?

Phaedra Ne, ale později.

Hippolytus Kdy?

Phaedra Brzy.

Hippolytus Proč ne teď?

Phaedra Dočkáš se, neboj, slibuju.

Pozorují se navzájem. Ticho.

Hippolytus *se rozhlíží.
Popotahuje.
Zvedne ponožku a zkoumá ji.
Očichává ji.*

Phaedra To je odporné.

Hippolytus Co?

Phaedra Smrkat do ponožek.

Hippolytus Hele, smrkám jen do těch, do kterých jsem se předtím nevycákal.
A dycky je vyperu, než je začnu nosit.

/ticho.

Narazí autíčkem do zdi./

Kurva, co je s tebou?

Phaedra Pardon?

Hippolytus Hele, mě sem do těch sraček porodili, ty ses sem vdala. Dobře ti to dělal, jo? No jen se nedělej. Všechno je to jenom vo mrdačce. Každěj chlap v týhle zemi měl zálusk na tvou frndu a ty si vybereš Thesea, takovýho křupana, takovýho onanistu.

Phaedra Mluvíš se mnou jen o sexu.

Hippolytus Můj největší koníček.

Phaedra Myslela jsem, že se ti to hnusí.

Hippolytus Lidi se mi hnusej.

Phaedra Ale oni tě mají rádi.

Hippolytus Jasně. Kupujou mi píčoviny.

Phaedra Myslela jsem...

Hippolytus Já vím.
A máš naprostou pravdu. Od tý doby, co jsem takhle tlustej, ženský to začíná přitahovat.
Myslej si, že jsem plnej semene

/vysmrká se do ponožky/

Jsem tlustej, odpornej ubožák.
Ale mrdám furt fest. Tím to je, víš ...

*/zadívá se na **Phaedru**, ta mlčí/*

Tak pojď matko, rozdáme si to...

Phaedra Neříkej mi tak.

Hippolytus Je to tak, co? Musim bejt dobrej, na tyhle věci, co?

Phaedra */neodpoví/*

Hippolytus Proč ti nesmím říkat matko, matko? Myslel jsem, že po tom všichni toužíte? Jedna velická šťastná rodina. Takový univerzální královský cajdák. Nerada slyšíš - vode mě - že seš starší?

Phaedra */neodpoví/*

Hippolytus Už mně nenávidíš?

Phaedra Proč o to tak stojíš?

Hippolytus Nestojím. Ale budeš. Nakonec jo.

Phaedra Nikdy.

Hippolytus Jako všichni.

Phaedra Já ne!

Dívají se na sebe.

Hippolytus *uhne pohledem.*

Hippolytus Proč si nejdeš popovídat se Strophe. To je tvý dítě, ne já.
Co se o mě furt staráš?

Phaedra Miluji tě.

Ticho.

Hippolytus Proč?

Phaedra Jsi zvláštní. Náladový, zatrpklý, cynický, obézní, zvrhlý a rozmazlený.
Dny proflákáš v posteli a noci u televize. Bloumáš po domě s očima
zalepenýma spánkem, na všechny kašeš. Trpíš. Zbožňuju tě.

Hippolytus To nemá logiku.

Phaidra Láska na logiku sere.

/znovu se na sebe dlouze zadívají.

Hippolytus *znovu uhne pohledem a věnuje se televizi a autíčku./*

Phaidra Napadlo tě někdy, že bychom se spolu vyspali?

Hippolytus V duchu jsem mrdal už s každým.

Phaidra Udělalo by tě to šťastným?

Hippolytus Šťastným?

Phaidra Dobrá –
Užil by sis to?

Hippolytus Ne. Nikdy si neužiju.

Phaidra Tak proč to děláš?

Hippolytus Život je tak dlouhej.

Phaidra Myslím, že se mnou by sis to užil.

Hippolytus Myslím, že je dost takovejch, co by si to s tebou užili.
Jen po nich sáhnout. Žij, kurva.

Phaidra Ty žiješ?

Hippolytus Ne. Zabíjím čas. Čekám.

Phaidra Na co?

Hippolytus Nevím. Na něco.

Phaidra Třeba je to tohle.

Hippolytus Nikdy to neuděláme.

Phaidra Teď!

Hippolytus A do teď bylo co?
Hračičky, sračičky, ťu ťu ťu ňuňuňu?
Udav se tím.
Panebože!

Phaidra Udav se mnou.

Hippolytus Někdo to dokáže. Ani neví, že nákej čas existuje. Prostě si žije.
Je šťastnej, někoho miluje. Já je tak nenávidím.

Phaidra Proč?

Hippolytus Už se stmívá, díky bohu, za chvíli máme ten slavněj dnešek z krku.

Dlouhé ticho.

Když si teď zašukáme, už spolu nikdy nepromluvíme.

Phaidra Já jsem jiná.

Hippolytus Já ne.

Phaidra Ale já ano.

Hippolytus Jistě, ovšem.

Dívají se na sebe.

Phaidra Miluju tě.

Hippolytus Proč?

Phaidra Vzrušuješ mě.

Ticho.

Chceš teď svůj dárek?

Hippolytus */ji sleduje. Pak se otočí k televizi./*

Ticho.

Phaidra Nevím, co mám dělat.

Hippolytus Vypadni. Copak nechápeš, že vypadnout je to jediný, co se dá dělat?

Oba sledují televizi.

*Po chvíli se **Phaidra** pohne směrem k **Hippolytovi**.*

Neřádá se na ni.

Rozepíná mu kalhoty a kouří ho.

On zírání na obrazovku a cpe se sladkostmi.

Když se blíží k vyvrcholení, začne vzdychat.

***Phaidra** chce odtáhnout hlavu, **Hippolytos** ji ale chytí a vnikne do jejích úst, aniž by přestal sledovat obrazovku.*

Pak její hlavu pustí.

***Phaedra** se posadí a sleduje televizi.*

*Dlouhé ticho, přerušované pouze šustěním sáčku s **Hippolytovými** sladkostmi.*

***Phaedra** začne křičet.*

Hippolytus Tak. A je po tajemství.

Ticho.

Phaedra Budeš žárlit?

Hippolytus Co?

Phaedra Až se vrátí otec?

Hippolytus Co to má se mnou společného?

Phaedra Předtím jsem mu nikdy nebyla nevěrná.

Hippolytus Jo, to bylo vidět.

Phaedra Promiň.

Hippolytus Už jsem měl horší.

Phaedra Udělala jsem to, protože tě miluju.

Hippolytus Neměla bys, nesnáším to.

Phaedra Chtěla bych to znovu.

Hippolytus Kecáš.

Phaedra Chtěla.

Hippolytus Co z toho?

Phaedra Rozkoš?

Hippolytus Tys z toho něco měla?

Phaedra Chci být s tebou.

Hippolytus Mělas z toho něco?

Ticho.

Hovno! Nenávidíš to stejně jako já, jenom si to nepřiznáš.

Phaedra Chtěla bych tě u toho vidět, až budeš.

Hippolytus Proč?

Phaedra Ráda bych viděla, když se neovládáš.

Hippolytus Ošklivej pohled.

Phaedra Ošklivý? Jak u toho vypadáš? Jak?

Hippolytus Stejně blbě jako každej čerstvě udělanej chlap.

Phaedra Miluju tě.

Hippolytus Blbost.

Phaedra Strašně moc.

Hippolytus Protože mě neznáš.

Phaedra Chci, abys mi to udělal.

Hippolytus Nejsem na post-koitální kecy.
Není co řešit.

Phaedra Chci tě.

Hippolytus To se mě netýká.

Phaedra Chci to.

Hippolytus Tak vojeď někoho jinýho a mysl si, že jsem to já.
Vyjde to nastejno. Každěj, vždycky když se udělá, vypadá jak debil.

Phaidra Když ho miluješ.

Hippolytus Nemiluju nikoho.

Phaidra A co ta...

Ticho.

Hippolytus *se zadívá na Phaedru.*

Hippolytus Kdo?

Phaedra Lena, s tou jste –

Hippolytus *chytí Phaedru pod krkem.*

Hippolytus Nikdy o ní nemluv, jasný?
To jméno si neber do huby, nechci o ní slyšet.
Ani jen myslet. Jasný?
Je ti to jasný?

Phaedra */přikývne/*

Hippolytus Nemiluju nikoho, kurva! Nikdo mě nezajímá, jasný?
Tak to nezkoušej.

Pustí ji.

Ticho.

Phaedra Proč teda šoustáš, když to tak nenávidíš.

Hippolytus Z nudy.

Phaedra Říkám si, odkud ty pověsti, že jsi v posteli tak dobrý?
Je ti to s každým tak odporné?

Hippolytus Když si dám záležet.

Phaedra Když si dáš záležet?

Hippolytus Už dost.

Phaedra Proč?

Hippolytus Je to nuda.

Phaedra Jsi jako tvůj otec.

Hippolytus Tvoje dcera to taky říká.

Rána. Phaedra ho udeří vši silou přes tvář.

Hippolytus Není tak nadržená, ale je zkušenější.
Z techniky já byl vždycky hotovej.

Phaedra Udělala se s tebou?

Hippolytus Jo.

Phaedra /nadechne se, ale dojde jí řeč/

Hippolytus Ale to už je pryč, chápeš, podruhý bych ji už nemoh'.

Phaedra Proč ne.

Hippolytus Jí nešlo vo mě. Nikdy.

Phaedra Nemůžeš mi zabránit, abych tě milovala.

Hippolytus Ale jo.

Phaedra Dokud budeš žít, tak ne.

Hippolytus Prober se.

Phaedra Celou mě spaluješ.

Hippolytus Tak, mě's už dostala, teď si někoho naraž.

Ticho.

Phaedra Uvidíme se?

Hippolytus Víš, kde mě najít.

Ticho.

A ten můj dárek?

Phaedra /nadechne se, ale dojde jí řeč/
Jsi bezcitnej bastard.

Hippolytus Přesně.

Phaedra odchází.

Hippolytus Phaedro.

Phaedra /otočí se/

Hippolytus Zajdi si k doktorovi. Mám kapavku.

Phaedra /nadechne se, ale nepromluví/

Hippolytus Konečně mě nenávidíš?

Phaedra /chce něco říci/
/dlouhé ticho a pak:/
Ne.
Ale ty mě ano. Proč?

Hippolytus Protože ty se sama nenávidíš.

Phaedra odejde.

Pátá scéna

Hippolytus Stojí s vyplazeným jazykem u zrcadla. Vejde **Strophe**.

Strophe Schovej se.

Hippolytus Úplně zelenej.

Strophe Někam se schovej, ty idiote.

Hippolytus otočí se k ní a vyplazuje na ni jazyk.

Hippolytus Zasranej mechem. Na jazyku mám na prst tlustě pleurokoků.
Hotovej živej plot.

Strophe Hippolyte!

Hippolytus Vypláznout ho do močálu,
přechčiju i rašeliník.

Strophe Díváš se někdy z okna?

Hippolytus Maior halitosis.

Strophe Tak se koukni. /80/

Hippolytus To je doba, co jsme se neviděli, jak se máš?

Strophe Nech toho, nebo se neudržím.

Hippolytus Že sis tak najednou vzpomněla?

Strophe Kurva, do píči, někam se, proboha, zašij.

Hippolytus Proč? Co jsem proved'?

Strophe Matka tvrdí, žes ji znásilnil.

Hippolytus Jo? To je dobrý.

Strophe To není fůr.

Hippolytus Já vím.

Strophe Je to pravda?

Hippolytus Co?

Strophe Znásilnil's ji?

Hippolytus Znásilnil?

Strophe Šukali jste spolu?

Hippolytus Jo tak. Vo to ti jde?

Strophe Vo to mi *jde!*

Hippolytus Vo to ti jde.

Strophe Jo.

Hippolytus Proč?

Strophe *Proč?*

Hippolytus Jo. Proč. A musíš po mně pořád vopakovat každý moje slovo? Já se ptám – Proč?

Strophe Je to má matka.

Hippolytus Jo tak.

Strophe Matka tvrdí, že byla znásilněna.

Tvrdí, žes jí to udělal ty.
A já chci vědět, jestli's vojel moji mámu.

Hippolytus Protože je to tvá matka, nebo jen kvůli lidem?

Strophe Protože je to má matka.

Hippolytus Protože mě furt ještě chceš anebo abys věděla, jestli byla lepší?

Strophe Protože je to má matka.

Hippolytus Protože je to tvá matka.

Strophe Spali jste spolu?

Hippolytus Myslím, že ne.

Strophe Tak, kurva, došlo mezi váma k pohlavnímu styku?

Hippolytus Pohlavní styk?

Strophe Víš moc dobře, co tím myslím.

Hippolytus Nevyskakuj tu do stropu, Strophe.

Strophe Chtěla to?

Hippolytus Byla bys slušnej prokurátor.

Strophe A tys to udělal?

Hippolytus A ty jsi najednou se svým královským rodokmenem v prdeli.

Strophe Donutil's jí k tomu?

Hippolytus Nutil jsem snad tebe?

Strophe To, cos proved mě, se snad ani nedá pojmenovat.

Hippolytus Asi to taky nedokázala pojmenovat líp. Takže znásilnění.
Teď jsem násilník. To do sebe zapadá.

Strophe Hippolyte.

Hippolytus Přinejmenším - nuda teď rozhodně nebude.

Strofe Oni tě zlynčují.

Hippolytus Myslíš?

Strophe Jestli´s to udělal, sama je povedu.

Hippolytus Pochopitelně. Sestra v dobrém i ve zlém? Hovno!
Jen jedna z mých obětí.

Strophe Jestli ne, budu stát při tobě.

Hippolytus Při tom, kdo znásilnil tvou mámu?

Strophe Shoříme spolu.

Hippolytus Proč?

Strophe Jsme jedna rodina.

Hippolytus Aha.

Strophe Jsi můj bratr.

Hippolytus Ne. Nejsem.

Strophe Pro mě jo.

Hippolytus Zvláštní. Jedinej člen týhle posraný famílije, navíc bez šance zapsat se do její historie, je najednou loyální až k posrání. Ubohá naděje stát se něčím, čím nikdy nebudeš.

Strophe Pro tuhle rodinu jsem schopná zemřít.

Hippolytus To se ti asi splní.
Řekl jsem jí o nás.

Strophe Cože?

Hippolytus Jo. A taky to, žes měla jejího muže.

Strophe Ne.

Hippolytus Neřek´ jsem jí, žes ho přefikla už o jejich svatební noci, ale až ten další den, když odsud vypad´...

Strophe Mami.

Hippolytus Tak násilník. Lepší než špekoun na kus mrdu.

Strophe Eště si z toho dělej prdel.

Hippolytus Proč ne?

Strophe Jsi nezcitnej bastard, víš to?

Hippolytus Říká se to o mně.

Strophe A plným právem.

Hippolytus Ovšem.

Strophe Byla to moje máma, Hippolyte, chápeš, máma!
Cos jí vlastně proved?

Hippolytus */podívá se na ni/*

Strophe Je mrtvá, ty hajzle zasraná.

Hippolytus Blbost.

Strophe Mrtvá.
Co jí proved, co si jí, kurva, proved?

Strophe *tluče ho po hlavě.*

Hippolytus *ji chytí za ruce a drží ji, aby ho nemohla bít.*

Strophe *se rozvzlyká, pak se zhrouťí a dá do pláče, nekontrolované kvílení.*

Strophe To je moje vina!

Hippolytus *ji nečekaně obejmě.*

Hippolytus To není tvoje vina, Strophe, nevyčítej si to.

Strophe Nikdy jsem jí neřekla, jak moc ji miluju.

Hippolytus Poznala to.

Strophe Ne, ne.

Hippolytus Byla to tvoje matka.

Strophe Ona...

Hippolytus Věděla, to, poznala to, měla tě moc ráda.
Nemusíš si nic vyčítat.

Strophe Řekl's jí o nás.

Hippolytus To vyčítej mně.

Strophe A taky o Theseovi.

Hippolytus I to.

Strophe Tobě...?

Hippolytus Mně. Mně to vyčítej.

Dlouhé ticho.

Hippolytus a Strophe se vzájemně schoulí jeden druhému do náruče.

Hippolytus Jak se to stalo?

Strophe Oběsila se.

Ticho.

Nechala dopis, že's ji znásilnil.

Dlouhé ticho.

Hippolytus Neměla to brát tak vážně.

Strophe Milovala tě.

Hippolytus /se na ni zadívá/ Fakt?

Strophe Řekni mi, žes ji neznásilnil.

Hippolytus Milovala mě?

Strophe Řekni mi to.

Hippolytus Ona tvrdí že jo, a je teď mrtvá. Měla bys věřit jí.
Bude to tak všechno jednodušší.

Strophe Kurva, co je s tebou?

Hippolytus Je to její dárek k narozeninám.

Strophe Cože?

Hippolytus Málokdo dostane takovejhle dárek, uznej.
Žádný hračky. Žádný kokotiny.

Strophe Zapři to. Nebo bude průser.

Hippolytus Začínám žít.

Strophe Vypálej to tu do základů. Musíš to popřít.

Hippolytus Zbláznila ses! Umřela pro mě.
Dostala mě.

Strophe Zapři to.

Hippolytus Totálně dostala.

Strophe Zapři to. Kvůli mně.

Hippolytus Ne.

Strophe Ty přece nejsi násilník. Tomu nevěřím.

Hippolytus Já taky ne.

Strophe Moc tě prosím.

Hippolytus Hotovo, šlus.

Strophe Pomůžu ti se schovat.

Hippolytus Ona mě opravdu milovala.

Strophe Tys to neudělal.

Hippolytus Měl bych jí bejt vděčnej.

Strophe Že ne?

Hippolytus Ne. Neudělal.

Odchází.

Strophe Kam jdeš?

Hippolytus Jdu si sbalit.

Odejde.

Stroph chvíli sama, sedí a přemýšlí.
Pak se zvedne a jde za ním.

Šestá scéna

Cela.

Hippolytus sám.
Kněz vejde.

Kněz Synu.

Hippolytus Vteřinu před zánikem. Odjakživa jsem se bál, že svět nevoní jen čerstvými barvami a květinami.

Kněz Přišel jsem ti pomoci.

Hippolytus Smrdí. Chcankami a potem. Dost hnusně.

Kněz Synu.

Hippolytus Nejste můj otec, ten by sem nepřišel.

Kněz Potřebuješ něco?

Hippolytus Samotku.

Kněz Mohu ti nějak pomoci?

Hippolytus Nesnáším šidítka.

Kněz Myslím, duchovně.

Hippolytus Nic pro mě.

Kněz Spasení je pro každého.

Hippolytus Nemám se z čeho zpovídat.

Kněz Tvá sestra nám vše řekla.

Hippolytus Nám?

Kněz Vysvětlila mi všechny okolnosti.

Hippolytus To není má sestra.
Přiznání? Prosím. Zpověď ne. Přiznávám. Znásilnil jsem ji.
Ano, udělal jsem to.

Kněz Cítíš výčitky svědomí?

Hippolytus Bude na to brán zřetel?

Kněz Možná.

Hippolytus Výčitky svědomí? Žádné. Spíš radost.

Kněz Radost ze smrti vlastní matky?

Hippolytus Smrt? Byla to sebevražda. A ona není moje matka.

Kněz Cítíš radost ze sebevraždy své nevlastní matky?

Hippolytus Ne. Byla to přece lidská bytost.

Kněz Tak z čeho ta radost?

Hippolytus Že to udělala.

Kněz Obávám se, že ti nerozumím.

Hippolytus Ale jo. Vždyť ty si přesvědčenej, že dokud si nenajdem někoho, kdo by nás mučil, stojí celý život parádně za hovno.

Kněz Nemám nikoho, kdo by mne mučil.

Hippolytus Našel sis toho nejhoršího milence, jaký existuje. Myslí si, že je dokonalej a možná skutečně je. Já jsem takhle spokojenej.

Kněz Sebe-uspokojení. Neprotiřečí si to trochu?

Hippolytus Jsem ve všem zvyklý spoléhat na sebe. Toho se nevzdám.

Kněz Skutečné uspokojení dává jen láska.

Hippolytus A když umře? Co pak? Budíček? Vstávat?

Kněz Láska je nesmrtelná. Emanuje dál a dál.

Hippolytus Seš nebezpečnej.

Kněz Přetavuje se v respekt. V úctu. Vážíš si své rodiny?

Hippolytus Co to sem pleteš?

Kněz Není to tak úplně běžná rodina.

Hippolytus To teda ne. Nejsme vlastně pokrevní příbuzní.

Kněz Královský status je forma vyvolenosti. Čím více je člověk privilegován, tím větší díl viny také nese. Bůh –

Hippolytus Bůh není. Jasný. Boha sem netahej.

Kněz Připusťme, že by byl. Co potom. Tam už není čas na pokání, jedině tady. V tomto životě.

Hippolytus O co ti jde? O konverzi na poslední chvíli? Přímo v kriminále? Jít na smrt s tím, že bůh existuje, i když vím, že ne? Ne, ne. A jestli je, tak se mu rád podívám do očí s vědomím, že jsem umřel

přesně tak, jak jsem žil. V naprosto vědomém hříchu.

Kněz Hippolyte.

Hippolytus Bůh je natolik inteligentní, aby to moje obrácení za pět minut dvanáct prokouk.

Kněz Víš něco o neodpustitelném hříchu?

Hippolytus Jo.

Kněz Riskuješ, že se ho dopustíš. A v sázce je nejen tvoje duše, ale i budoucnost celé tvé rodiny.

Hippolytus Aha.

Kněz A celé země.

Hippolytus Jak jsem jen mohl zapomenout.

Kněz Tvé sexuální indiskrrece nikoho nezajímají. Ale tady jde o stabilitu morálky celého národa. A ty jsi jejím strážcem. Ty budeš Bohu zodpovědný za případný kolaps celé země. Ty a hlava tvé rodiny.

Hippolytus Žádnou odpovědnost nemám.

Kněz Tak popři to znásilnění a vyznej svůj hřích. Teď hned.

Hippolytus Vždyť jsem ho před chvílí přiznal.

Kněz Příliš pozdě.

Hippolytus Jasně. Podstatou hříchu je potřeba vyznat se z něho. Nemohu vyznávat hřích, pokud ho schvaluji. A já ho nechci vyznat, a to je můj hřích. Je to tak?

Kněz Ještě je čas.

Hippolytus Přesně.

Kněz Bůh je milosrdný. Vyvolil tě.

Hippolytus Blbá volba.

Kněz Pomodlíme se. Zachraň sebe a svou zemi.
Nedopuť se toho posledního hříchu.

Hippolytus A co tě sere víc. Zkáza mé duše anebo zkáza naší rodiny?
Jak můžu riskovat, že se dopustím neodpustitelného hříchu,
když ho páchám furt?

- Kněz** Něco takového vůbec neříkej.
- Hippolytus** Seru na boha i na monarchii.
- Kněz** Pane světů, shlédni na tohoto muže, kterého jsi si milostivě vyvolil, a odpusť mu jeho hříchy, jichž se dopouští jen z přemíry inteligence, jíž jsi ho obdařil.
- Hippolytus** Můžu hřešit proti bohu, když v něho nevěřím?
- Kněz** Ne.
- Hippolytus** Může mi odpustit něco, co neexistuje?
- Kněz** Ne. Musíš si odpustit sám.
- Hippolytus** Žil jsem tak, abych si moh' sebe vážit. Nech mě tak i umřít.
- Kněz** Jestli si jako nejvyšší hodnotu postavíš pravdu, zemřeš.
Jestli život –
- Hippolytus** Já už si vybral. Jsem už dávno zatracenej.
- Kněz** Ne.
- Hippolytus** Nech mě chcípnout.
- Kněz** Ne. Odpusť sám sobě.
- Hippolytus** */vázně se zamyslí/*
To nedokážu.
- Kněz** Proč ne?
- Hippolytus** Ty v boha věříš?
- Kněz** */pohlédne na Hippolyta/*
- Hippolytus** Víím, co jsem zač. Vždycky to budu vědět. Ale ty? Zhřešíš. S myšlenkou na zpověď. Odpustí se ti. A hezky dokola.
To bys nedokázal, takhle se tlemit bohu do ksichtu, kdybys v něj opravdu věřil.
- Kněz** Ty se máš zpovídat, ne já.
- Hippolytus** Tak co tady klečíš? Bůh je přeci milosrdný. Já bejt bohem, pobleju se z tebe. Z toho, jak se tu ponižuješ. Přimáčkl bych tě ksichtem do sraček.
- Kněz** Nejsi Bůh.

- Hippolytus** Bůh ne, ale jsem královského původu. Bůh na zemi. Skoro bůh. Pro ty, kterých se to shodou okolností týká. Bejt bohem, nikdy ti nedovolím zhřešit, s tím, že máš šanci se vyzpovídat a tak se toho zbavit.
- Kněz** To by bylo nebe prázdné.
- Hippolytus** Království čestných bytostí, co hřešej se ctí. Smrt všem, co se styděj za holou prdel.
- Kněz** Co si myslíš o odpuštění?
- Hippolytus** Tobě to možná vyhovuje, ale já nemám důvod přikrejvat si prdel košilí. Zabil jsem ženu a chci za to být potrestán. Pokrytcema, který bych nejradši stáhnul s sebou do pekla. Tam ať shoříme všichni. Ať si je bůh všemohoucí, jedno nedokáže.
- Kněz** V tobě je cosi čistého.
- Hippolytus** Nedokáže mne udělat dobrým.
- Kněz** Ne.
- Hippolytus** Poslední obrannej val čestnýho chlapa. To co nás odlišuje od zvířat je svobodná vůle.
- /rozepíná si kalhoty/*
- A já nemám nejmenší důvod chovat se jako ubohý hovado.
- Kněz** */kouří Hippolyta/*
Tohleto dostáváš na památku.
- /Udělá se.*
*/Položí ruku **Knězi** na hlavu/*
- Teď jdi.
A vyzpovídej se.
Než shoříš

Sedmá scéna

Phaedřino tělo leží na pohřební hranici.
Přichází Theseus.
Přistoupí k hranici.
Sejme pokrývku z mrtvoly a dívá se Phaedře do tváře.
Opět ji přikryje.
Klekne si k tělu.
Začíná trhat své šaty, drásat si kůži, rvát vlasy, čím dál zběsileji,

*dokud se neunaví.
To vše bez jediného hlásku.
Vstane a zapálí hranici. **Faidru** pohltí plameny.*

Theseus Zabiju ho.

Osmá scéna

Před soudní budovou.

*Dav. **Muž, žena a Dítě** se mačkají kolem ohně spolu s **Theseem a Strophe**.
Oba jsou inkognito. Nevědí o sobě.*

Theseus Z daleka?

Muž 1 Jo, to byla cesta.

Žena 1 I s děckama.

Dítě Kdy budu jíst?

Muž 1 Pověsit ho, a hotovo.

Žena 2 Takovej bastard.

Muž 1 Voni jsou všichni pěkná pakáž.

Žena 1 Z těch si brát příklad?

Muž 1 Co by po nás chtěli.

Žena 1 Paraziti.

Muž 2 A my na toho zkurvysyna eště platíme.

Muž 1 Už ani korunu.

Muž 2 Nejsou o nic lepší než my.

Žena 1 Znásilnit vlastní mámu.

Žena 2 Takovej bastard.

Muž 2 Vona jediná z nich za něco stála.

Theseus Za chvíli ho povedou.

Muž 2 Počkám si na něj u těch zkurvenejch vrat.

Muž 1 Nebude jedinej.

Žena 1 Prej se přiznal.

Strophe To ještě nic neznamena.

Žena 2 Takovej bastard.

Theseus Polehčující okolnost. Pardon, ctihodnosti, odted'ka už budu sekat latinu, už to nikdy neudělám. Případ je uzavřen. Přece nezašijou následníka trůnu, no ne. I kdyby udělal nevimco.

Muž 2 To je fakt.

Muž 1 Samá nespravedlnost.

Theseus Co byste chtěli? Následník trůnu. A kdo ho bude soudit? Král! Moc chytře vymyšlený.

Muž 1 Pěkná banda sviní.

Muž 2 Ona celkem ušla.

Muž 1 Ale je mrtvá.

Theseus Už pár století tady žádnýho krále nepověsili.

Muž 2 To je fakt.

Theseus Monstr-proces. Někam ho zašijou. Obětují reputaci následníka, rodina ho zavrhne...

Muž 2 Přesně. Vo to jim jde.

Theseus Prohlásej: Zbavili jsme se rušivého elementu, ale trůn jim zůstane

Muž 1 Co my s tím?

Muž 2 Všem stejný trest!

Žena 1 Ať zhebne.

Muž 2 Jasně.

Muž 1 Už kvůli nám.

Muž 2 A kvůli ní.

Žena 1 Zaslouží si to! Mám přece děti.

Muž 1 A kdo nemá?

Žena 1 Máš děti?

Theseus Žádný.

Žena 2 Ubohej bastard.

Muž 2 Ale chápeš, o co jde, ne?

Muž 1 Ať pojde, špína.

Žena 1 Hele, už jde.

Žena 2 Takovej bastard.

*Když vedou **Hippolyta** kolem, dav se nenávistně rozeřve a začne házet kamením.*

Žena 2 Bastard!

Muž 1 Chcípni, špíno!

Žena 1 Usmaž se v pekle, ty zkurvysynu.

Muž 2 Násilník to je, královskéj zmetek

***Hippolytus** se vytrhne policistům a sám se vrhne do davu. Padne do rukou **Theseovi**.*

Muž 1 Zab ho, zab tu kurvu s modrou krví.

***Hippolytus** pohlédne **Theseovi** do tváře.*

Hippolytus Ty?

Theseus** zaváhá, pak ho dlouze políbí na ústa a vydá ho do rukou **Muže 2

Theseus Zabij ho.

***Muž 2** **Hippolyta** drží.*

***Muž 1** rozváže kravatu svého dítěte a obtočí ji **Hippolytovi** kolem krku.*

*Škrtí ho, zatímco **Žena** do **Hippolyta** kope, až nakonec upadne do částečného bezvědomí.*

***Žena 2** podá nůž.*

Strophe Ne. Neubližujte mu, nezabíjejte ho!

Muž 2 Slyšíte ji?

Muž 1 Ona se toho zvrhlíka zastává.

Zena 1 Co si to za ženskou?

Theseus Zastává se násilníka.

*Theseus vytrhne **Strophe** s dosahu **Ženy 2**, která na ni zaútočila.*

Násilní ji.

Dav přihlíží a řve nadšením a povzbuzuje.

*Jakmile se **Theseus** udělá, prořízne jí hrdlo.*

Strophe Theseus.
Hippolytus.
Nevinen.
Mami.
Maminko.

Umírá.

***Muž 1** svléká **Hippolytovi** kalhoty.*

***Žena 2** mu uřízne genitálie.*

Ty jsou hozeny do ohně.

Děti povzbuzují dospělé.

Jedno z nich vytáhne genitálie z ohně a hodí je jinému z dětí, to zaječí a utíká pryč.

Bouřlivý smích.

Kdosi je zdvihne a hodí psovi.

***Theseus** bere nůž.*

*Rozřízne **Hippolyta** od hrdla až k srdci.*

Vyrve mu vnitřnosti a hodí je do ohně.

Kopou do něj, plivají na něj, kamenují.

Hippolytus** si všimne mrtvé **Strophe

Hippolytus Strophe.

Theseus Strophe.

***Theseus** se konečně pozorněji podívá na ženu, kterou znásilnil a zabil.*

S hrůzou ji pozná.

*Teprve když už se **Hippolytus** nehýbá, policisté, kteří vše nezúčastněně sledovali, zakročí proti davu.*

Namátkou kolem sebe bijí pendreky.

*Dav - až na **Thesea** - se rozejde.*

*Oba **Policisté** se zastaví u **Hippolyta**.*

Policajt 1 Ubohej bastard.

Policajt 2 Děláš si prdel?

*/surově do **Hippolyta** kopne/*

Mám dvě holky, vole.

Policajt 1 Měli bychom ho odnýt.

Policajt 2 Ať si tu shnije.

***Policajt 2** na **Hippolyta** plivne. Oba odcházejí.
Theseus sedí u mrtvé **Strophe**.*

Theseus Hippolyte.
Synu.
Nikdy jsem tě neměl rád.
*/ke **Strophe**/*
Promiň.
Netušil jsem, že jsi to ty.
Pro smilování boží, fakt ne.
Kdybych to byl věděl, nikdy bych...
*/k **Hippolytovi**/*
Slyšíš mě. Nikdy!

***Theseus** si prořízne hrdlo a vykrvácí.
Tři naprosto nehybná těla.*

*případně: **Hippolytus** otevře oči a podívá se na nebe.*

Hippolytus Supi.

/pokusí se o úsměv/

Víc takovejch chvil, jako byla tahle.

/umírá/

Sup se snese dolů a začne rvát jeho tělo.

(bs*d 31-12-02)

*